

Achter de prijzen die omhoog schieten, chaos en hebzucht van de kapitalisten

Tegenover de stijgende energieprijzen heeft elke partij haar eigen voorstel: de CdH stelt (vanuit de oppositiebanken) een energiecheque voor van 100 euro per huishouden plus 25 euro per persoon ten laste... in de vorm van een korting op de volgende regularisatierekening... voor degenen die genoeg geld hebben om te betalen. De PS en de Ecolo stellen een verlenging en uitbreiding voor van het sociale energietarief dat momenteel aan één miljoen huishoudens wordt toegekend. Maar ook deze tarieven stijgen: plus 18% voor elektriciteit, plus 6% voor gas ten opzichte van 2020. En niet alle werkers en de bevolking hebben er toegang toe.

De liberalen, Vooruit en de CD&V hebben het over het gebruik van overheidsgeld om de isolatie van gebouwen te subsidiëren, wat nuttig zou zijn, maar vooral de bazen van de sector zou plezieren. De PVDA pleit voor een verlaging van de BTW op energie tot 6%. En het Vlaams Belang volgt dit voorbeeld, om de kiezers uit de gewone bevolking te plezieren. Maar wat de regering aan de ene kant zou geven, lagere BTW, energiecheques, enz., zou zij weghalen bij de sociale budgetten, door langdurig zieken weer aan het werk te zetten, door te snoeien in het budget voor scholen, gezondheidszorg, openbaar vervoer, enz.

En vooral, geen van deze voorstellen pakt de oorzaken van de prijsstijgingen aan en ze zijn bespottelijk omdat de prijsstijgingen bijna alle sectoren betreffen: vervoer, voeding, gezondheid, uitrusting, huisvesting, enz.

De toestand is wereldwijd dezelfde en heeft te maken met de werking van het kapitalisme. In deze markteconomie, die

gebaseerd is op vraag en aanbod, is niets gepland of gecoördineerd om de productie, die bij het begin van de gezondheids crisis werd vertraagd, weer op gang te brengen.

Elke kapitalistische groep, in elke tak van industrie en handel, maakt gebruik van de schaarste om zijn tarieven en winsten te verhogen ten koste van zijn klanten. Deze laatsten geven deze stijging op hun beurt door aan de eindverbruiker, d.w.z. de bevolking en de werkers in het bijzonder.

Maar stijgende prijzen zijn het gevolg van speculatie. De financiële markten geven honderden miljarden uit om te wedden op de stijging van vooral koolwaterstoffen, granen, mineralen... Kapitalisten kopen zelfs goederen op containerschepen om ze op zee in de wacht te zetten en ze te verkopen wanneer de prijzen gestegen zijn. Daar worden de duizenden miljarden dollars en euro's voor gebruikt die de Staten aan bedrijven hebben verstrekt « om de economie te ondersteunen ».

De door de kapitalisten en speculanten opgelegde prijsstijgingen leiden tot een gigantische overdracht van rijkdom van de arbeiders van de rijke landen en de bevolking van de arme landen naar de minderheid van kapitalisten die aldus de hele planeet in hun greep houden.

De regeringen steunen deze gangstermethoden, zij financieren ze door de bankiers en financiers de middelen te verschaffen, maar zij trachten ook de bevolking te misleiden met oplossingen die de roofzucht van de kapitalisten de vrije loop laten.

Intussen licht een internationaal onderzoek door journalisten een tipje van de sluier op over belastingontduiking door de rijksten. Het onthult 29.000 offshore-rekeningen die door financiële ondernemingen in belastingparadijzen zijn gecreëerd om de fortuinen te beheren die over de rug van de bevolking zijn vergaard, zoals het jacht van 71 meter lang dat op naam staat van een zoon van de familie D'Ieteren... die honderden

werkers ontslaat.

De omvang van de fraude en de belastingontduiking is zo groot dat de magistraten en onderzoeksrechters toegeven dat het voor hen bijna onmogelijk is deze onthullingen te onderzoeken; hun middelen zijn verminderd en de helft van de politiemacht waarover zij beschikken is elders ingezet.

In het licht van de stijgende prijzen, terwijl de lonen al jaren bevroren zijn, de periodes waarin niet wordt gewerkt steeds talrijker worden en de premies worden afgeschaft, is een algemene loonsverhoging nodig met een minimum van 1 800 euro netto.

Maar dit zal niet genoeg zijn. Omdat de prijzen sneller kunnen stijgen dan de lonen. De arbeiders zullen via een grootscheepse mobilisatie de glijdende loonschaal moeten opleggen, zodat de lonen systematisch aan de prijzen worden aangepast. Dit heeft niets te maken met de huidige loonindexering – een misleiding georganiseerd door de Staat – die niet eens de moeite neemt deze toe te passen!

De organisatie van de werkers in alle sectoren van de economie zal het mogelijk maken de tarieven, de marges en de speculatie te allen tijde te controleren. Dit zal gepaard gaan met het constant aanvechten van de keuzes van de kapitalisten om de prijzen te verhogen, de schaarste te bespelen en zelfs de productie te verhogen en de werkers te ontslaan. Natuurlijk is dit een strijdprogramma en geen verkiezingsprogramma. Maar tegenover de vastberadenheid van de kapitalisten om hun parasitisme voort te zetten, kunnen verkiezingen niets uitrichten, alleen strijd en een grotere vastberadenheid kunnen voorkomen dat de arbeiders wegzinken in ellende.